

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce
Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáckové ve věci

žalobce:

Bc. J. V.

bytem X

zastoupen advokátem JUDr. Josefem Kopřivou

sídlem Vodičkova 709/33, Praha 1

proti

žalovanému:

Ředitel Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy

sídlem Kongresová 1666/2, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 4. 2020, č. 232/2020

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 4. 2020, č. 232/2020, se zrušuje a věc se vrací
žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

- II. Žalovaný je do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení 11 228 Kč, a to do rukou jeho zástupce JUDr. Josefa Kopřivy, advokáta.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí ředitele Obvodního ředitelství policie Praha III ve věcech služebního poměru č. 3653/2019 ze dne 20. 12. 2019, jímž nebylo vyhověno žádosti žalobce ze dne 9. 9. 2019 o udělení souhlasu s výdělečnou činností spočívající v přepravě osob alternativní dopravy osob tzv. UBER, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Výše uvedená rozhodnutí byla vydána v řízení vedeném podle zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o služebním poměru“, a to na základě žádosti žalobce o udělení souhlasu s vykonáváním jeho výdělečné činnosti ze dne 9. 9. 2019. Rozhodováno bylo podle § 48 citovaného zákona.
2. Rozhodnutí žalovaného bylo odůvodněno následovně:
 - a) obavou, že příslušník nebude mít prostor pro regeneraci organismu před nástupem služby,
 - b) rizikem vzniku mimořádné události, pracovních/služebních úrazů, či nemocí z povolání,
 - c) možností vzniku střetu zájmů služby či ohrožení dobré pověsti bezpečnostního sboru, jako je například zavinění dopravní nehody, spáchání jiných závažných dopravních přestupků v dopravě,
 - d) nemožností/nevhodností plnit povinnosti dle § 10 odst. 2 zákona o policii.

II.

Obsah žaloby a související vyjádření

3. Žalobce ve své žalobě uvádí, že žalovaný na jeho námitku, že obava, že nebude mít prostor pro regeneraci svého organismu před nástupem služby, je lichá, protože bude jinou výdělečnou činností vykonávat pouze v minimálním rozsahu, sdělil, že služební funkcionář nerozhoduje „o tom, kolik hodin týdně se odvolatel může činnosti věnovat.“ a následně žalovaný přistoupil ke konstatování, že „při udělení souhlasu se činností může věnovat po celou dobu svého osobního volna.“. Žalobce uvádí, že má, stejně jako příslušníci, kteří nevykonávají jinou výdělečnou činnost, také potřebu spánku a i jiného odpočinku. Lze tedy ujistit, že v případě dnů pracovního klidu nebude vykonávat jinou výdělečnou činnost po celých 73 hodin doby osobního volna. Nadto žalovaný o žalobcově organismu vůbec nic neví. Schopnost regenerace, tedy obnovení do původního stavu, je zcela individuální. Nelze tedy předjímat, co, nakolik a zda vůbec, žalobce unaví natolik, že se jeho organismus neobnoví do nástupu na směnu. Jakékoliv závěry o dostatečné či nedostatečné regeneraci jsou pouze hypotetickým úvahami, které nemají a logicky ani nemohou mít jakýkoliv reálný podklad. Za celou dobu se žalobce nikdy nesetkal s případem, že by vedoucí Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

příslušník u někoho zjistil únavu vylučující výkon služby, a to ani tehdy, kdy příslušník vykonával přesčasovou službu. Dále žalobce uvádí, že jako zástupný argument má žalovanému posloužit skutečnost, že mu již povolil jinou výdělečnou činnost – zajišťování služeb pro seniory a pacienty. Žalovaný si jistě uvědomuje, že tyto činnosti nebude žalobce vykonávat současně a dokáže je naplánovat tak že ve službě nebude usínat a bude schopen řídit oddělení.

4. Žalobce též nesouhlasí s argumentem žalovaného, že nebude provést zákrok v případě ohrožení života nebo zdraví, ani s tvrzením, že „lze předpokládat, že nebude moci provést úkon v rámci své pravomoci, neboť nebude moci opustit převážející pasažéry.“ či s tvrzením, že při ohrožení života nebo zdraví dítěte neprovede zákrok, jen proto, aby pasažéři nečekali. Žalobce je ve služebním poměru 23 let a v době mimo službu zakročoval pouze jednou, a to proti sprejerům v metru. Rovněž žalobce nesouhlasí s argumentem žalovaného, že „nepovolením jiné výdělečné činnosti alternativní dopravy UBER, předchází možnosti, aby odvolatel spáchal takové přestupky, jako řidiči UBER, kdy vykonáváním této činnosti se toto riziko zvyšuje.“. Nesouhlasí ani s tvrzením, že „s ohledem na stav silniční sítě a její zatížení dopravou, je třeba výkon profesionálního řidiče spojit s mimořádným psychickým zatížením, požadavkem naprosté koncentrace a velkou měrou odpovědnosti ve vztahu k životu, zdraví a materiálním hodnotám vlastním a ostatních účastníků provozu, podobně jako je tomu ve výkonu služby. Služební funkcionář při rozhodování o povolení jiné výdělečné činnosti musí brát v úvahu i možná rizika spojená s činností řidiče UBER a zde je vždy riziko vzniku dopravní nehody, a s tím spojeného úrazu a škody na majetku a tudíž tato činnost může vést ke střetu zájmů osobních se zájmy služby.“. Dle žalobce každé řízení vozidla je vždy spojeno s psychickým zatížením, požadavkem naprosté koncentrace a velkou měrou odpovědnosti ve vztahu k životu, zdraví a materiálním hodnotám vlastním a ostatních účastníků provozu. Žalobce klade otázku, zdá příslušník, který před nástupem směny řídí vozidlo i několik set kilometrů, se do střetu zájmů nedostává a regeneraci organismu nepotřebuje.
5. Dále žalobce namítá, že služební funkcionáři postupovali v rozporu s čl. 26 Listiny.
6. Závěrem žalobce brojí proti tomu, že nebyl seznámen se stanoviskem poradní komise.
7. Žalobce navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí.
8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě popírá oprávněnost žaloby a uvádí totožnou argumentaci jako v napadeném rozhodnutí.
9. Žalovaný navrhuje, aby městský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
10. Žalobce reagoval na vyjádření žalovaného replikou, v níž opakuje některé z žalobních argumentů.

III.

Posouzení žaloby

11. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
12. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, protože žádná ze stran s takovým postupem nevyjádřila nesouhlas.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

13. Žaloba je důvodná.
14. Podle § 48 odst. 2 zákona o služebním poměru *příslušník může vykonávat jinou výdělečnou činnost než službu podle tohoto zákona pouze se souhlasem služebního funkcionáře. Služební funkcionář udělí rozhodnutím souhlas s výkonem jiné výdělečné činnosti za podmínky, že tato činnost nemůže vést ke střetu zájmů osobních se zájmy služby, k ohrožení dobré pověsti bezpečnostního sboru nebo k ohrožení důležitého zájmu služby.*
15. Podle § 48 odst. 3 téhož zákona *služební funkcionář zruší rozhodnutím souhlas s výkonem jiné výdělečné činnosti, přestane-li být podmínka podle odstavce 2 věty druhé plněna. Rozhodnutí o zrušení souhlasu může být prvním úkonem v řízení. Příslušník je povinen po doručení rozhodnutí o zrušení souhlasu s výkonem jiné výdělečné činnosti jinou výdělečnou činnost bez zbytečného odkladu ukončit.*
16. Předně soud konstatuje, že § 48 odst. 2 zákona o služebním poměru poskytuje služebnímu funkcionáři široké správní uvážení při rozhodování o udělení souhlasu příslušníkovi vykonávat jinou výdělečnou činnost než službu. Za těchto okolností je ovšem třeba klást vysoké nároky na odůvodnění takové správní úvahy, která musí být dostatečně podrobná a individualizovaná. Individualizace odůvodnění (kromě osoby příslušníka charakteru jeho náplně služby) se musí především vztahovat k charakteru činnosti, s jejímž vykonáváním příslušník žádá souhlas. Takovouto potřebnou individualizace však soud v odůvodnění služebních postrádá. Jimi uváděné důvody odepření souhlasu by totiž bylo možno vztáhnout na volnočasové aktivity řady (možná prakticky všech) příslušníků, dokonce i na aktivity vykonávané v rámci služby.
17. Obava, že příslušník nebude mít prostor pro regeneraci svého organismu před nástupem služby, není nijak individualizovaná a vychází z ryze hypotetického předpokladu, že se příslušník bude jiné výdělečné činnosti věnovat v rozsahu celého svého služebního volna. Takováto hypotéza však není obsahem správního spisu nijak podpořena.
18. Nedostatek individualizace se vztahuje i k riziku vzniku mimořádné události (úrazu, nemoci). Taková obava tak, jak ji služební funkcionáři vyjádřili, by totiž mohla platit na řadu volnočasových aktivit (nejen) příslušníků, ale i u činností v rámci služby.
19. Pokud jde o možnost zavinění dopravní nehody a spáchání jiných závažných dopravních přestupků v dopravě, také takováto hrozba existuje i v případě volnočasových aktivit (z vlastní rozhodovací činnosti je soudu např. známo, že nemálo příslušníků dojíždí do služby i stovky kilometrů, přičemž řídí motorové vozidlo) stejně jako i v době výkonu služby.
20. Totéž platí o údajné nemožnosti plnit povinnosti dle § 10 odst. 2 zákona o policii. I v době volnočasových aktivit se příslušník ocitá v situaci, kdy musí plnit povinnosti dle § 10 odst. 2 zákona o policii. V případě žalobce pak služební funkcionáři opět jen ryze hypoteticky, aniž by k tomu správní spis poskytoval jakékoli podklady, dovozují, že žalobce tyto povinnosti při výkonu jiné výdělečné činnosti plnit nebude.
21. Lze shrnout, že důvody pro odepření souhlasu s výkonem jiné výdělečné činnosti tak, jak je vyjádřili služební funkcionáři, nejsou pro toto odepření dostačující. Lze pochopit, že žádost žalobce může vzbuzovat u služebních funkcionářů určité obavy, avšak obsah správního spisu je nepodkládá. Na případy, že takové obavy nelze podložit, pak pamatuje § 48 odst. 3 zákona o služebním poměru, který umožňuje služebnímu funkcionáři zrušit souhlas s výkonem jiné výdělečné činnosti, pokud se zatím nepodložené hypotézy následně potvrdí.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

22. Pokud jde o námitku porušení Listiny základních práv a svobod, pokládá ji soud za obecnou a neuchopitelnou. Obecně lze na ni reagovat tak, že bylo soudem shledáno porušení podústavního práva, a tudíž není třeba se zabývat případnou ústavní rovinou posuzované věci.
23. Námitka týkající se neseznámení žalobce se stanoviskem poradní komise nední důvodná. Tuto otázku řeší ustálená judikatura správních soudů, příkladmo lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 206/2017 52 ze dne 4. 10. 2018, v němž je uvedeno: „doporučení poradní komise je pomůckou pro služebního funkcionáře, nejedná se však o podklad rozhodnutí ve smyslu § 180 služebního zákona, s nímž by musel být stěžovatel seznámen nebo byl oprávněn se k němu vyjádřit.“

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

24. S ohledem na výše uvedené soud shledal žalobu důvodnou, proto napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro nezákonnost a vady řízení a věc mu vrátil k dalšímu řízení podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Žalovaný je právním názorem vysloveným v tomto rozsudku v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), tedy setrvá-li na nevyhovění žalobcově žádosti, uveďte dostatečně přesvědčivé a individualizované důvody.
25. O nákladech řízení rozhodl městský soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalobce, a proto mu byla přiznána náhrada nákladů řízení, a to v rozsahu, který soud shledal za důvodně vynaložený, tedy v rozsahu zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a odměny za zastupování advokátem za dva úkony právní služby [příprava a převzetí zastoupení a podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů] po 3 100 Kč [§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 4 písm. d) citované vyhlášky] a režijního paušálu ve výši 2 x 300 Kč (§ 13 odst. 3 cit. vyhlášky). Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce je advokát, který je plátcem daně z přidané hodnoty, se odměna za zastoupení zvyšuje o 21%; celkem tak činí přiznaná náhrada odměny za zastupování částku 11 228 Kč. Celkově přiznaná náhrada nákladů řízení činí součet zaplaceného soudního poplatku a odměny za zastupování.
26. Zdejší soud dodává, že nepřiznal jako náklad řízení repliku žalobce, neboť má za to, že nejde o účelně vynaložený náklad. Soud totiž po žalobci dodatečně vyjádření nepožadoval a především již nepřineslo nic nového nad rámec tvrzení žalobce obsažených v samotné žalobě.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. listopadu 2021

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.